

Daniel Särkijärvi tipsaa TV:ssä perhheitä meänkielen oppimisessa

Viimi aikana on kuulunu, ette moni pere haluais käyttää enämpi meänkieltä kotona mutta ei oikein tiä kun-ka sen saattas tehdä. Semmosiaki vanhiimpia löytyy, jotka haluais antaa omale kläpile mahdollisuuen oppia meänkielen vaikka itte eivät ossaa sitä. Tätä teemaa SVT:n uus TV-prukrammiki freistaa nostaa framile.

TV-prukrammin nimi on ”No niin, lät oss prata” ja sitä vettää meänkielen aktiivi Daniel Särkijärvi. Prukrammi lähätethiin TV:ssä alkukesästä. Siinä on neljä ossaa ja net mennee kattoo vepilä SVT Play:ssa. Prukrammissa Daniel Särkijärvi kohtaa neljä eri perettä, joissa toiset ossaavat enämpi meänkieltä ja toiset vähempi. Mutta kaikile on yhteistä se ette heilä on halu käyttää meänkieltä kotona sentähän ette kläpit kuulisit ja oppisit sitä enämpi. Danielin tehtävä on tipsata ja pepata perhheitä ette mitä het saattasit tehdä.

Daniel on tehny menheinä vuosina töitä meänkielen parissa olletikki kläpitten kans. Protusänttipuulaakin itea TV-prukrammist tuntu Danielin mielestä hauskalta ja intressantilta ja hään päätti lähteä myötä koh- taahmaan perhheitä jotka on eri vaihheissa meänkielen kans ja jotka kaipaavat apua. Daniel halusi päästä käyttämhään niitä taitoja mitä hällä ittelä on ja saaha muitaki innos-

tumhaan. Hään ajatteli ette TV-prukrammin kautta saattaa ottaa framile tärkeitä asioita meänkielen säilyttämisestä ja oppimisesta. Kotisoffala saattaa istua joku joka ei ole ennen ajatellukhaan kielen ja itentiteetin ympär- ri, mutta saattaa prukrammin takia kiinostua ja piiajn keksiä ette haluaa itte oppia meänkieltä, Daniel selittää.

Perhheet jotka on matkassa prukrammissa on löytynheet kukaki vähän eri mallin. Prukrammin tekijät on yhessä hakenheet ihmisiä jotka on meänkielisiä eli heilä on jotaki meänkielen taustaa ja haluavat oppia lissää. Daniel selittää, ette het freistasit saaha matkaan perhheitä kans Jällivaaran, Kierunan ja Haaparannan kunnista, mutta het ei lykästynheet siinä. Joskus synnä oli praktiset asiat niinkö filmaaminen ja aikataulut, mutta kaikin ei halunheet matkaan. Monet vievät etheenkäsin ommaa tornionlaaksolais-, lantalais eli kväänikulttuuria, mutta niitä on vähempi jotka ossaavat tai haluavat oppia enämpi kieltä. Yks haluaa ette koti on oikeastamyöten aivan meänkielinen, toinen tykkää ette se piisaa ette oppii vähän ja saattaa praatia sukulaisitten kansa. Daniel tykkää ette seki on tärkeä aksepteerata. Kaikila ei ole se mooli ette vaihettaa aivan kokohnaans meänkiehleen. Mutta silti on tärkeä levittää

tietoa asiasta ette net saattaa innostua jotka ei vielä tiä asiasta niin paljoa.

Danielin tipsi aivan kaikile, jotka halua- vat oppia lissää meänkieltä ja tehä jotaki kielen etheen, oon ette ”praati pääle vain, äläkä välitä jos joku sanoo ettet sie ossaa”. Hään oon ittekki saanu kuula erilaisia kom- menttia hänen meänkielestä: toiset tykkää ja toiset moittii. Mutta Daniel ei perusta liika paljon kaikista kommentista. Jos joskus joku oikasee häntä ette ”ei sitä nuin sanota”, niin hään ruukaa ottaa positiivisen ja utelihhaan perspektiivin ja kysyä ette miten se toinen sen asian sanoo ette opettaa hällekki. Hään kans pittää meänkielisten isovanhemitten rollia tärkeänä. Niilähän olis se kielitaito ja niitä saattaa kysyä praatimhaan meänkieltä kläpile.

Ruottissa oon aika tavalista ette useasti ko keskustelhaan vähemistökielen tai jonku muun kielen oppimisesta ja kläpistä, niin kuuluu eppäileviä ja huolestunheita ääniä, ette jos net kläpit ei sitte opi tarpheeksi ruot- tia. Siinä oon useasti takana se uskomus, ette ihminen saattaa oppia vain yhen kielen kun- nola eli vain yhen kielen kerralhaan. Ko Da- nielilta kyssyy, ette onko hän hoksannu ette näin olis käyny kellekhään eli ette onko näin käyny hänen omien kläppien kans, niin hään

nauraa ette ”ei ole kyllä käyny niin”. Kläpit- ten ympärillä oon niin paljon ruottia aivan koko ajan, ette se oon mahotonta etteikö net oppis sitä.

Daniel tipsaa ja auttaa toisia käyttähmään enämpi meänkieltä, mutta hällä oon sama prusjäkti menossa omien kläppien kans. Da- niel freistaa praatia heile vain meänkieltä, vaikka se ei olekhaan kaikista vahviin kieli hälle ittele. Mutta kuka Danielia ja hänen ommaa perettä auttaa ja tukkee ja mistä hään itte saapi inspiraasjuunia? Hään vastaa ette se tuki tulee siitä ko ihmiset ympärillä tykkää ette se oon hyvä ko hään praatii klä- pile meänkieltä ja antavat paljon positiivista kommenttia. Kontaktit ja yhteiset prusjäkit toisten vähemistökielisten ihmisten kans aut- tavat häntä ja pukkaavat etheenkäsin. Eikä vain meänkielen puhujitten kans mutta kans Norjan puolen kväänin kielen työntekijöit- ten, puhujien ja oppijoitten kans. Danielia motiveeraa kans se, ette omat kläpit oon yl- peät meänkielestä ja kylttyyristä. Sen het oon oppinheet kotoa. ✍️

Daniel Särkijärvä puhutteli Kieliraatin meänkie- len huoltaja Elina Kangas.